

Arrest

nr. 315 123 van 21 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VAN ASSCHE
Koning Albertlaan 128
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 8 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 mei 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. VAN ASSCHE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S.M. (...), verklaart een Iraanse Koerd te zijn. U bent afkomstig van Sanandaj in de provincie Koerdistan en heeft boekhouding gestudeerd. U deed de boekhouding voor verschillende zelfstandige zaken.

Op uw 14 à 15e voelde u dat u anders was en op uw 16e begon u een relatie met een klasgenote genaamd B. (...) die vijf jaar geduurd heeft. Op een bepaald moment wandelde u hand in hand met B. (...) door een park, terwijl u met uw hoofd op haar schouder lag. Jullie werden daarop beiden door de zedenpolitie meegenomen naar het politiekantoor en ervan beschuldigd een lesbische relatie te hebben. U werd twee dagen vastgehouden, ondervraagd en bedreigd met seksuele aanranding. Tijdens uw laatste ondervraging zei een van de agenten tegen u dat u uw kleren moest uitdoen en dat u moest proberen seks met hem te hebben. Hij raakte uw borsten aan en probeerde uw kleren uit te doen, maar omdat u zich hier hevig tegen verzette gaf hij uiteindelijk op. Op de tweede dag werd aan uw familie gevraagd om uw shenasnameh naar hen te brengen. Deze werd in beslag genomen en u moest ook een beloftebrief ondertekenen. Zeven à acht

maanden later verliet u Iran door een vliegtuig te nemen naar Italië. Gedurende deze periode zijn ze uw huis 3 à 4 keer binnengevallen om huiszoekingen te doen, tijdens een van deze huiszoekingen werd uw vader geslagen. Uw telefoongesprekken werden ook gecontroleerd.

U verliet Iran tijdens de nacht van Yalda in 2021 (i.e., rond 20 à 21 december) en nam het vliegtuig naar Italië. Van daaruit reisde u verder met een auto naar België waar u rond december 2021 of januari 2022 aankwam. Op 4/05/2022 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Nu de politie weet dat u niet langer in Iran bent, vallen ze uw zus lastig. Zij werd een aantal keer opgebeld en bedreigd door de politie.

Ongeveer midden juni 2023 waren uw moeder en tante onderweg naar Karaj om daar een huis te zoeken om te huren zodat ze de stad konden verlaten. Ze hebben onderweg een auto-ongeluk meegemaakt en zijn gestorven. De persoon die verantwoordelijk was, heeft vluchtmisdrif gepleegd.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u uw originele mellikaart neer. U legt ook kopieën van volgende documenten neer: de shenasnamehs van uw ouders, de huwelijksakte van uw ouders, documenten in verband met het overlijden van uw moeder, familiefoto's, foto's van u en B. (...) en foto's van u op de gay pride in Brussel. Uw advocaat stuurde na ontvangst van het eerste gehoorverslag ook nog een e-mail met opmerkingen hierover.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde sprake is van bijzondere procedurele noden evenals dat het opportuun is om u bepaalde steunmaatregelen te verlenen om hieraan tegemoet te komen. U gaf zowel bij de 'Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ' als bij de CGVS vragenlijst aan een voorkeur te hebben voor een vrouwelijke tolk omdat u zich dan meer op uw gemak voelt (zie administratief dossier; CGVS vragenlijst, punt 6).

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd uw interview afgenomen door een vrouwelijke PO en met een vrouwelijke tolk.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Iran vreest u geëxecuteerd te worden omwille van uw seksuele oriëntatie. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

Vooreerst wenst het CGVS volgende opmerkingen te maken rond uw verzoek om internationale bescherming.

- Na uw aankomst in de Europese Unie passeerde u verscheidene Europese landen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U verklaart een visum voor Italië gehad te hebben en vanuit Italië met de auto doorgereisd te zijn naar België (DVZ, punt 24, 32; CGVS, p. 4). Dit doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

- Bovendien heeft u na uw aankomst in België vier à vijf maanden gewacht om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (DVZ, punt 32; CGVS 1, p. 2). De wettelijke termijn voor een asielaanvraag bedraagt echter acht dagen. U verklaarde dat u advies kreeg van degene die voor u het visum regelde om niet meteen asiel aan te vragen (DVZ, punt 32). Echter, een dergelijke houding getuigt geenszins van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt.

- Het CGVS wenst hierbij op te merken dat u bij uw neef (H.M. (...), O.V. (...)) verblijft die eerder zelf een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en in januari 2019 erkend werd als vluchteling (DVZ, punt 20; CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2). U had dus ook aan hem advies kunnen vragen omtrent de asielprocedure in België.

Daarnaast zijn er redenen om te twifelen aan uw verklaringen omtrent uw reisweg, aankomstdatum in België, persoonlijke documenten én uw oprechtheid tijdens uw procedure.

- U verklaart dat u een visum voor Italië afgeleverd kreeg op 22/11/2021 (DVZ, punt 24). Echter, uit nazicht van Inqvis op datum van 18/02/2022 bleek dat u, volgens de beschikbare informatie, geen visumaanvraag kort verblijf indiende bij een Schengenland. Een administratief medewerker van de dienst Burgerzaken van Stad Gent merkte op 25/01/2022 ook op dat er geen visa in uw paspoort te zien was (zie administratief dossier en map 'Landeninformatie').

- In januari 2022 werd door H.M. (...) een aangifte gedaan van het voornemen om met u te huwen (zie administratief dossier). Uw Iraans paspoort werd tijdens deze procedure neergelegd. H.M. (...) gaf tijdens

deze procedure aan dat hij u twee of drie jaar geleden leerde kennen via het internet en dat u vanaf 25/01/2022 op bezoek zou komen. Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat hier een fout gebeurde en dat H. (...) enkel een aangifte bij de gemeente is gaan doen omdat u op zijn adres wilde gaan wonen. Omdat hij de taal niet zo goed beheerst zou er een fout gebeurd zijn (CGVS 1, p. 13). Echter, uit het dossier van H. (...) blijkt dat hij op 13/01/2022, in het kader van deze gewenste huwelijksprocedure, een persoonlijke e-mail naar het CGVS stuurde van zijn eigen e-mailadres met de vraag om een aantal documenten te bezorgen 'in verband met een huwelijk' (zie map 'Landeninformatie'). Uit nazicht van deze e-mail blijkt H. (...) het Nederlands erg goed te beheersen en spreekt hij letterlijk over documenten die hij nodig heeft voor een huwelijk. Bovendien werd er door jullie een aangifte van een huwelijk geregistreerd bij de Stad Gent. U probeert het CGVS hier dus doelbewust te misleiden.

- Hierbij wenst het CGVS ook nog op te merken dat u aangeeft dat u uw Iraanse paspoort bewust vernietigd heeft omdat u dacht dat u dan niet teruggestuurd zou kunnen worden naar Iran (DVZ, punt 24). Dat u er geen graten in ziet om een officieel identiteitsdocument te vernietigen om de toepasbare Europese regelgeving te proberen omzeilen, geeft enerzijds weinig blijk van medewerking met de procedure en ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid danig. Anderzijds doet dit het vermoeden rijzen dat u zich ontdaan heeft van dit persoonlijk document omdat hier mogelijks informatie instaat die tegenstrijdig is met uw verklaringen.

- In dit kader wenst het CGVS nog toe te voegen dat u ook uw shenasnameh (i.e., geboorteboekje) niet neerlegt. U verklaart dat uw shenasnameh door de politie in Iran in beslag werd genomen (CGVS 1, p. 3), maar u geeft daarnaast ook aan dat u na uw aanhouding een paspoort heeft aangevraagd in Iran en dat u daarvoor een kopie van uw shenasnameh moest indienen (CGVS 1, p. 4-5). Dit betekent dat u toen ofwel uw originele shenasnameh nog in uw bezit had of dat u een kopie hiervan ter beschikking had. Dat u tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS niet eens een kopie van uw shenasnameh indient (CGVS 1, p. 3; CGVS 2, p. 2), terwijl u aangeeft nog met uw familie in Iran in contact te staan (CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 2), doet hier opnieuw twijfelen aan de oprechtheid van uw verklaringen en doet het vermoeden rijzen dat u zaken voor het CGVS achterhoudt.

- Het CGVS wenst hier ten slotte ook nog op te merken dat er, in het kader van de aangevatte huwelijksprocedure, een kopie van (de eerste pagina van) uw paspoort genomen werd (zie administratief dossier). Hieruit blijkt dat uw paspoort op 27/09/2020 afgegeven werd, wat dus niet overeenkomt met uw verklaring over de chronologie van de problemen en gebeurtenissen in Iran. U gaf namelijk aan dat u uw paspoort 7 à 8 maanden voor uw vertrek uit Iran had aangevraagd wat – met een vertrekdatum in december 2021) zou betekenen dat u uw paspoort rond april of mei 2021 kreeg (CGVS 1, p. 4-5). Uit de kopie van uw paspoort blijkt dit dus een heel stuk vroeger afgegeven geweest te zijn.

U legt hier zodanig veel onoprechte en tegenstrijdige verklaringen af dat uw algemene geloofwaardigheid danig ondermijnd wordt.

Ten tweede hecht het CGVS ook geen geloof aan uw verklaringen omtrent de redenen van uw vertrek uit Iran. U verklaarde dat u de Iraanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd en vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u lesbisch bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoekster die beweert lesbisch te zijn, verwachten dat zij overtuigend is met betrekking tot haar ervaringen en haar parcours in verband met haar seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens haar seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. Dit was bij u niet het geval.

Vooreerst wenst het CGVS hier in te gaan op uw verklaringen omtrent de ontdekking – en onthulling – van uw seksuele oriëntatie.

- U legt weinig doorleefde verklaringen af omtrent de ontdekking van uw seksuele oriëntatie. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud haalt aan dat u 14 à 15 jaar was toen u voelde dat u 'anders was' en dat u op uw 15 à 16 jaar, na het uitproberen van een tweetal kortstondige heteroseksuele relaties, besepte dat u een minder gevoel had voor mannen (CGVS 1, p. 6). Gevraagd wat uw gedachten en gevoelens bij dit besef waren, geeft u aan dat u heel bang was toen u het ontdekte en dat u probeerde om uw gevoelens te negeren (CGVS 1, p. 6). Gevraagd om dit uit te leggen, gaf u aan dat u niet zomaar wilde beslissen dat u zo was en dat u zeker wilde zijn van uw seksuele oriëntatie. Gevraagd hoe u die gevoelens dan probeerde te negeren, geeft u aan dat u dat probeerde door twee korte relaties met vriendjes uit te proberen (CGVS 2, p. 9). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd u de kans gegeven om uitvoerig te vertellen hoe u besepte dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen. Ondanks meerdere bijvragen, bleven uw verklaringen ook hier erg op de vlakte. U haalde aan dat het gevoel bij een vrouw heel anders is dan het gevoel voor een man en gevraagd naar concrete situaties die u dat deden beseffen, haalt u aan dat u een goed gevoel had bij vrouwen en dat u fysiek dicht bij hen wou zijn. Na verschillende bijvragen geeft u aan dat u graag naast een klasgenote zat en dat u dan een 'heerlijk gevoel mentaal' had (CGVS 2, p. 6-7). Uw verklaringen omtrent deze ontdekking, nochtans een zeer impactvolle gebeurtenis in uw leven, blijven steeds op de vlakte en komen allerminst doorleefd over.

- Gevraagd of personen uit uw omgeving vermoedens hadden over uw seksuele oriëntatie, geeft u aan dat u denkt van wel omdat de meisjes van uw leeftijd allemaal een vriendje hadden en u niet (CGVS 1, p. 8). U

geeft echter zelf ook aan dat de Koerdische gemeenschap zeer radicaal is en dan vooral in verband met meisjes (CGVS 2, p. 3), waardoor het moeilijk te geloven is dat alle meisjes van uw leeftijd zomaar een vriendje zouden (mogen) hebben, hetgeen u zelf ook aanhaalde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 4). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u bovendien een verschillend antwoord op de vraag of mensen in Iran het vermoeden had dat u op vrouwen viel. Toen antwoordde u namelijk van niet (CGVS 2, p. 9).

- U haalt aan dat u uw seksuele oriëntatie aan uw moeder onthulde en dat zij dit – enige tijd later - met de rest van uw gezin deelde nadat u door de politie aangehouden was (CGVS 1, p. 6). U blijft echter, ondanks herhaaldelijke bijvragen, zeer oppervlakkig over het moment dat u dit aan uw moeder onthulde (CGVS 1, p. 6-7). Dit is nochtans een zeer impactvolle gebeurtenis dus het is vreemd dat u hierover zo op de vlakte blijft. Ook uw verklaring omtrent de reacties van uw gezinsleden op deze onthulling komen weinig doorleefd over. Het enige dat u zegt is dat ze ‘in shock waren’ en het ‘niet kunnen vinden’ (CGVS 1, p. 7), terwijl u tijdens uw tweede interview dan aangeeft dat ze het vreemd vonden, maar dat ze geen andere keus hadden behalve u te aanvaarden (CGVS 2, p. 4). U zou het telefonisch ook persoonlijk met uw broer en zus over uw seksuele oriëntatie gehad hebben, maar ook over deze onthulling legt u weinig doorleefde verklaringen af (CGVS 2, p. 4).

- U legt ook tegenstrijdige verklaringen af omtrent die onthulling aan uw moeder. U haalt initieel aan dat u ‘het jarenlang niet aan uw moeder vertelde’ en dat u het pas een paar maanden voor het incident met de politie tegen uw moeder vertelde (CGVS 1, p. 6-7). Echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u het na die twee mislukte relaties met jongens, dus op uw 15e, al aan uw moeder onthulde (CGVS 2, p. 9). Dat u over een dergelijke impactvolle gebeurtenis tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- In dit kader wenst het CGVS ook op te merken dat u aangeeft dat uw moeder u, na deze onthulling, naar een psycholoog gestuurd heeft. Tijdens uw eerste onderhoud geeft u aan dat u ‘één of twee keer’ naar de psycholoog bent gegaan, wat op zich al een vreemde uitspraak is aangezien verwacht zou kunnen worden dat u ten minste wel zou weten of u één of twee keer op consultatie ging (CGVS 1, p. 7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u dan aan dat u tweemaal naar de psycholoog bent gegaan, maar als er u gevraagd wordt wat er dan concreet werd besproken, blijft u opnieuw op de oppervlakte (CGVS 2, p. 10-11). U dient ook niets van bewijs in omtrent deze consultaties. Gevraagd of u iets van documenten heeft hierover, geeft u initieel aan dat u dit had maar dat het bij uw moeder was. Als dan doorgevraagd werd wat u dan had, geeft u aan dat u het zelf niet weet, maar dat uw moeder misschien iets van bewijs had maar ondertussen overleden is (CGVS 2, p. 11).

- U geeft ook aan dat u het, behalve met uw moeder, nooit met iemand anders over uw seksuele oriëntatie heeft gehad (CGVS 1, p. 7; CGVS 2, p. 11). Geconfronteerd met het feit dat u het toch ooit met B. (...) moet besproken hebben, geeft u dan aan dat u dit inderdaad op een bepaald moment met haar besprak. Uw verklaringen hierover zijn echter opnieuw weinig doorleefd. U geeft aan dat u opmerkte dat B. (...) nooit over een vriendje sprak en dat u haar dan vroeg hoe dat kwam. Zij zou dan tegen u gezegd hebben dat ze geen gevoel heeft voor mannen, waarop u haar vroeg ‘ben je soms ook zoals ik?’ en zij ‘ja’ antwoordde (CGVS 1, p. 9). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u aan B. (...) vroeg waarom ze geen vriendje had, waarop zij antwoordde dat ze geen gevoelens had voor jongens en u zei dat dit bij u ook zo was. Een maand later zouden jullie dan over jullie seksuele oriëntatie gepraat hebben (CGVS 2, p. 11-12). U kreeg verschillende kansen om uitvoerige verklaringen af te leggen omtrent deze onthulling aan B. (...). Dat u nergens verder komt dan een erg vage en niet-doorleefde verklaring, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen danig.

- U geeft aan dat het thema homoseksualiteit niet aan bod kwam in uw gezin omdat ze niet veel kennis hadden erover (CGVS 1, p. 7), maar tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u dan aan dat jullie wel soms commentaar gaven over jongens die zich als vrouwen gedroegen en dat iedereen in uw familie wist dat uw neef homoseksueel was (CGVS 2, p. 4-5). U haalt ook aan dat u wist dat uw familie u ging aanvaarden, maar dat u eerder een vrees had over het respect van de familie in de gemeenschap (CGVS 1, p. 8). Gevraagd of er concrete situaties waren die aanleiding gegeven hebben tot deze vrees, antwoordt u dat die er niet waren (CGVS 1, p. 8), hetgeen vreemd is aangezien er een lid van uw familie het land eerder al moest ontvluchten wegens zijn geaardheid. U zou dus net wel een voorbeeld gezien hebben van de gevolgen voor een familie met een gevlucht familielid met een andere geaardheid.

Voorgaande verklaringen over uw bewustwordingsproces en de onthullingen aan uw familie zijn dus helemaal niet doorleefd, noch overtuigend.

Daarnaast heeft u uw lesbische relatie in Iran niet aannemelijk gemaakt.

- U legt opnieuw weinig doorleefde verklaringen af omtrent het ontstaan van uw relatie met B. (...). U zou haar op een bepaald moment gevraagd hebben waarom ze geen vriendje had en zij antwoordde dat ze geen gevoel voor mannen had, waarop u haar dan vroeg of ze zoals u was en zij bevestigend antwoordde. U verklaart dat jullie relatie toen startte (CGVS 1, p. 9). Ondanks verschillende bijvragen waarbij u de kans kreeg om meer uitleg te bieden over de concrete start van jullie relatie, blijft u hier zeer vage antwoorden geven (CGVS 1, p. 9). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud kreeg u de kans om hierover uit te wijden, maar ook dit keer antwoordde u weinig concreet en komt u niet verder dan dat ze u op een bepaald moment op haar kamer zei dat ze u heel graag heeft (CGVS 2, p. 12). Nochtans zou er hier net zeer

doorleefde verklaringen verwacht kunnen worden, aangezien het binnen de Iraanse – en zeker Koerdische – context helemaal niet evident is om een relatie met iemand van hetzelfde geslacht aan te gaan. Dat u hier dermate vage verklaringen over aflegt, wijst op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Uw verklaringen over B. (...) en jullie relatie zijn ook allerm minst doorleefd, hoewel u zowel tijdens uw eerste als uw tweede persoonlijk de kans kreeg om hier uitvoerig over te vertellen (CGVS 1, p. 9-10; CGVS 2, p. 13-14). U kan zich de precieze startdatum van uw relatie niet herinneren, nochtans een belangrijke datum in de meeste relaties. Als u de open vraag krijgt om over jullie relatie te vertellen, vraagt u wat u moet vertellen. Gevraagd wat jullie tijdens jullie relatie samen meegemaakt en gedeeld hebben, antwoordt u dat jullie probeerden om afstand te nemen van elkaar in het openbaar. Gevraagd om B. (...) haar persoonlijkheid te beschrijven, antwoordt u dat ze een heel lieve persoon was en dat ze een gelijkaardige persoonlijkheid had als de uwe. Als u dan de vraag gesteld wordt waarom u op B. (...) verliefd bent geworden, antwoordt u dat ze de eerste persoon was die u kon vertrouwen en dat u haar graag had en tot haar aangetrokken was, opnieuw een weinig doorleefd antwoord. Gevraagd wat u dan precies aantrok in B. (...), geeft u aan dat ze een mooi lichaam had, dat ze een beetje rond was en dat haar haar blond geverfd was. Gevraagd om B. (...) te beschrijven, antwoordt u dat ze niet groot was, haar haar blond verfd en een beetje rond was. Gevraagd naar dingen die B. (...) leuk vond, antwoordt u dat ze graag wilde reizen. Gevraagd waar ze zich mee bezig hield in haar vrije tijd, antwoordt u dat ze studeerde voor schoonheidssalon. Gevraagd naar welke activiteiten jullie samen deden, antwoordt u dat jullie naar de bioscoop, het zwembad of de fitness gingen, maar dat jullie vooral probeerden thuis te zijn omdat jullie buiten elkaars hand niet konden vasthouden. Gevraagd over wat jullie allemaal praatten, antwoordt u dat jullie over jullie toekomst praten en dat jullie wilden reizen. Gevraagd of jullie gemeenschappelijke interesses hadden, geeft u aan dat 'reizen' jullie gemeenschappelijke passie was (CGVS 2, p. 13-14). Uw verklaringen over uw relatie en uw partner missen op alle vlak doorleefdheid, u zou evengoed een gewone vriendin aan het beschrijven kunnen zijn. Aangezien u aangeeft vijf jaar een relatie met B. (...) gehad hebben zou er echter wel verwacht kunnen worden dat u hier doorleefdere verklaringen zou kunnen afleggen.

- De foto's die u indient van uzelf en B. (...), tonen op zichzelf weinig aan. Deze foto's kunnen in eender welke soort relatie genomen geweest zijn (zie map 'Documenten').

Ten slotte lijkt u ook beduidend weinig kennis te hebben over het LGBTI milieu, zowel in Iran als in België.

- Gevraagd hoe andere lesbiennes of homoseksuelen hun seksualiteit of seksuele oriëntatie zouden beleven in Iran, geeft u aan dat jongens zich zouden schminken als meisjes en op straat zouden komen, maar dat ze ook niet teveel durven omdat ze bang zijn voor de politie (CGVS 1, p. 8). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u jongens op straat zag die homoseksueel waren omdat ze zich gedroegen als meisjes en make-up droegen (CGVS 2, p. 14). Dit is een zeer bekrompen visie op homoseksuele mannen. U lijkt homoseksuele mannen hier namelijk gelijk te stellen aan transvrouwen of crossdressers. Dat u hier een dergelijk antwoord geeft, is uiterst bevreemdend voor iemand die zelf lid beweert te zijn van het LGBTI milieu.

- Hierbij wenst het CGVS ook op te merken dat u aan het begin van uw eerste persoonlijk onderhoud aangaf 'lesbienne en biseksueel' te zijn (CGVS 1, p. 6), terwijl er tijdens uw verklaringen duidelijk naar voren komt dat u geen gevoelens heeft voor mannen en dat u bij mannen altijd het gevoel had dat het was zoals een broer en dat het niet mag (CGVS 1, p. 6-8; CGVS 2, p. 6). Als u hiernaar gevraagd wordt, geeft u dan aan dat u 'geen afkeer heeft van mannen, maar dat het niet is zoals met een vrouw'. Dit is echter een vreemde verklaring voor het feit dat u zich initieel ook biseksueel noemde; biseksualiteit betekent namelijk dat iemand een romantische of seksuele aantrekking voelt ten opzichte van meer dan één gender, hetgeen bij u niet het geval is. Voor iemand die aangeeft deel uit te maken van de LGBTI community, lijkt u dus maar weinig kennis te hebben over de termen en mensen binnen die community.

- Ten slotte zijn uw activiteiten in België, een land waar u uw seksuele oriëntatie vrij kan beleven, ook miniem. Gevraagd welke activiteiten u in België doet binnen het LGBTI milieu, haalt u aan dat u naar de gay pride bent geweest en dat u gay cafés bezoekt (CGVS 1, p. 13). Uw deelname aan de gay pride lijkt echter eerder opportunistisch te zijn. U weet niet precies wanneer die plaatsgevonden heeft, geeft aan dat u enkel met uw neef bent gegaan en de foto's die u neerlegde met mensen op de pride, waren voornamelijk mensen die u zelf niet kende (CGVS 1, p. 12-13). Gevraagd naar welke gay cafés u dan precies gaat, antwoordt u tijdens uw eerste interview dat u naar de charlatan in Gent gaat – hetgeen een gewoon café is en geen LGBTI bar – en een ander café naast de charlatan (CGVS 1, p. 13). Tijdens uw tweede interview geeft u aan dat u naar een gay café gaat naast de Charlatan genaamd 'AAA' (of een woord met drie keer de letter 'a' in; CGVS 2, p. 18-19). Dit café lijkt echter niet te bestaan, toch niet naast de Charlatan (zie map 'Landeninformatie'). Gevraagd hoe vaak u daarnaartoe gaat zegt u 'soms in het weekend', hetgeen opnieuw een vaag antwoord is.

Ten derde wenst het CGVS hier ook in te gaan op de zogenaamde vervolgingsfeiten die plaatsvonden in Iran en die de aanleiding vormden voor uw vertrek.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw seksuele oriëntatie, er evenmin geloof gehecht kan worden aan de meegemaakte vervolgingsfeiten omwille van uw seksuele oriëntatie. Uw verklaringen zijn ook niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen omvormen.

- U kan uw precieze arrestatiedatum niet geven, wat uiterst bevreemdend is gezien het een zeer impactvolle gebeurtenis zou geweest moeten zijn die bovendien de aanleiding vormde voor uw vertrek uit Iran (CGVS 2, p. 15). Gevraagd naar de maand, kan u enkel aangeven dat het geen winter was.
- U geeft aan dat u en B. (...) gearresteerd werden omdat jullie hand in hand aan het wandelen waren (CGVS 1, p. 14). Gevraagd hoe het komt dat de Ershad politie daaruit afleidde dat jullie lesbiennes waren, geeft u een vreemd antwoord. U verklaart dat er in de politie ook homo's en lesbiennes zitten die kunnen zien wie ook homoseksueel is (CGVS 2, p. 15). Volgens uw verklaringen kennen zij ook geen problemen omwille van hun seksuele oriëntatie omdat ze trouw zijn aan het regime. Eerder gaf u echter aan dat lesbiennes geëxecuteerd worden in Iran (CGVS 1, p. 6; CGVS 2, p. 6, 19).
- U heeft na deze arrestatie nog zeven à acht maanden in Iran kunnen wonen en heeft het land legaal kunnen verlaten ondanks uw beweerde problemen met de autoriteiten (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 5-6). U haalt hierbij aan dat de politie na uw arrestatie nog drie à vier keer bij uw familie is langsgesproken om een huiszoeking uit te voeren op zoek naar bewijsstukken (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 15-17) en dat ze sinds uw vertrek uit Iran in totaal nog 10 à 15 keer zijn langsgesproken. U maakt niet duidelijk welk bewijsmateriaal omtrent uw seksuele oriëntatie ze denken te vinden door uw huis overhoop te halen. U legt verder ook geen bewijs neer van deze bezoeken, noch van de nasleep, noch van de slagen die uw vader eenmalig opliep, noch van uw vader zijn bezoek aan het ziekenhuis hieromtrent (CGVS 2, p. 17).
- B. (...) werd daarenboven op hetzelfde moment als u - en omwille van dezelfde reden - gearresteerd en woont momenteel nog steeds in Iran, klaarblijkelijk zonder problemen te kennen specifiek gelinkt aan haar seksuele oriëntatie. Enerzijds geeft u aan dat haar familie haar niet kan helpen om het land te verlaten (CGVS 1, p. 10) en anderzijds geeft u aan dat zij ook minder problemen kende in Iran dan u (CGVS 2, p. 17-18). U kan niet verklaren hoe het komt dat zij minder problemen kende. Het CGVS wenst hier nog te bemerken dat u aangeeft dat B. (...) onlangs opgepakt werd door de politie, maar dat bleek wegens het geven van een verjaardagsfeest te zijn en niet wegens haar seksuele oriëntatie (CGVS 2, p. 14-15).
- In dit kader wenst het CGVS nog eens in herinnering te brengen dat volgens de kopie van uw paspoort blijkt dat u dit paspoort reeds in september 2020 heeft verkregen en niet rond de periode dat de arrestatie plaatsvond (cfr. supra), waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze beweerde vervolging nog sterker ondermijnd worden.

Daarnaast wenst het CGVS in te gaan op uw verklaringen omtrent het overlijden van uw moeder.

- Uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder in een auto-ongeluk om het leven kwam. U geeft aan dat ze onderweg was naar Karaj om daar een huis te proberen huren wegens de problemen die uw familie kende met de politie in uw eigen stad. De chauffeur die het ongeval veroorzaakte heeft vluchtmisdrijf gepleegd.
- Het CGVS betwist niet dat uw moeder om het leven is gekomen bij een auto-ongeluk, maar uw verklaring dat uw familie een huis wilde huren in Karaj wegens de problemen met de politie in uw eigen stad is slechts een blote bewering gezien u de problemen met de politie niet aannemelijk weet te maken (cfr. supra) en uw familie momenteel nog steeds in Sanandaj woont volgens uw verklaringen (CGVS 1, p. 16).

Ter volledigheid wenst het CGVS hier nog te wijzen op het feit dat uw advocaat na ontvangst van de kopie van het persoonlijk onderhoud op het CGVS nog enkele opmerkingen bij de notities heeft overgemaakt (zie map 'Documenten').

- Zo liet uw advocaat optekenen dat u geen inhoudelijke opmerkingen had bij de notities, maar dat u wel de schrijfwijze van twee namen wilde corrigeren. Deze opmerkingen hebben geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.
- Uw advocaat vroeg, na het eerste persoonlijk onderhoud, om rekening te houden met de taalbarrière, gezien ze het gevoel had dat de aanwezige tolk niet vertrouwd was met mensen met een andere geaardheid omdat ze de afkorting 'LGBT' niet kende. Hierbij wenst het CGVS op te merken dat er bij aanvang én op het einde van beide persoonlijke onderhouds gesprekken werd of u de tolk goed begreep (CGVS 1, p. 2, 16; CGVS 2, p. 2, 19). Beide keren gaf u aan de tolk goed begrepen te hebben. Op de notities van het tweede persoonlijk onderhoud werden ook geen opmerkingen meer doorgegeven.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Uw documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

- Uw melikaart en de identiteitsdocumenten van uw ouders vormen enkel een begin van bewijs van uw identiteiten familieband.
- De documenten omtrent het overlijden van uw moeder werden eerder al besproken.
- De overige documenten kwamen hierboven al aan bod.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een eerste middel op de schending van “artikel 48/3 Vw. en artikel 57/6/1, §2 Vw., het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoekster betoogt in dit kader vooreerst dat haar gedragingen geen afbreuk doen aan haar nood aan internationale bescherming. Zij benadrukt dat zij steeds de intentie had om naar België te komen, en dit omdat haar neef en haar nicht hier waren. *“Verzoekster is enkel en alleen via Italië gereisd omdat dit het enige naburige land was waarvoor zijn relatief eenvoudig en snel een visum zou krijgen. Verzoekster had zich geïnformeerd omtrent de slaagkansen voor een visum C voor België en vreesde dat dit geen optie was.*

Haar doorreis via Italië was dan ook de reden dat verzoekster een aantal maanden na haar aankomst in België gewacht heeft om haar verzoek in te dienen. Verzoekster vreesde immers om teruggestuurd te worden naar Italië overeenkomstig de Dublin III-Verordening. In tegenstelling tot België heeft verzoekster immers geen enkele band met Italië, of nog een ander land van de Europese Unie.

Derhalve zijn er geen redenen om te twijfelen aan de oprechtheid van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster.

(...)

Dat verzoekster zich bij haar neef wenste te voegen ondermijnt op geen enkele wijze de vrees die zij ervaart, daar haar vrees voor vervolging volledig losstaat van haar wens om zich bij haar neef te voegen. Haar keuze om naar België te komen volgt immers op haar beslissing om Iran te verlaten.

Derhalve is het dan ook ten zeerste onredelijk om dergelijk motief mee te nemen in de beslissing, nu verzoekster een logische en draagkrachtige verklaring heeft omtrent de omstandigheden waarin zij haar verzoek om internationale bescherming heeft gedaan.”

Met betrekking tot de opgeworpen twijfels inzake haar reisweg, haar aankomst in België, haar documenten en haar oprechtheid, doet verzoekster verder gelden:

“Verzoekster volhardt evenwel dat zij middels een visum voor Italië naar Europa is gekomen. Verzoekster tracht om hiervan de bewijsstukken te verzamelen, maar wenst desondanks te benadrukken.

Zij begrijpt dan ook niet waarom dit motief voorgehouden wordt door het CGVS. Overigens, het is ten zeerste onlogisch dat verzoekster uit haarzelf zou aangeven dat zij middels een Italiaans visum naar België zou zijn gekomen.

Verzoekster wordt verder verweten dat zij haar paspoort bewust vernietigd heeft. Opnieuw kan dit gegeven haar niet verweten worden, daar dit eveneens volledig losstaat van haar vrees voor vervolging in Iran omwille van haar geaardheid.

Zoals hoger uiteengezet wenste verzoekster zich teervoegen bij haar neef in België. Zij heeft geen enkele kennis in Italië, laat staan familie. Verzoekster is enkel en alleen via Italië gereisd omdat toeristische visa veel soepeler en sneller worden afgeleverd ten opzichte van andere EU-lidstaten.

Uit vrees dat zij teruggestuurd worden naar Italië in toepassing van de Dublin III-Verordening heeft verzoekster dan ook enkele maanden gewacht om haar asielaanvraag te doen, alsook heeft zij haar paspoort vernietigd.

Dit gegeven heeft opnieuw niets te maken met haar vrees voor vervolging. Van zodra vaststaat dat er in haar hoofde sprake is van een reële en actuele vrees voor vervolging, dewelke objectief kan worden vastgesteld, komt zij in aanmerking voor de erkenning van de vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 48/3 Vw.

Dat verzoekster haar paspoort heeft vernietigd uit schrik om teruggestuurd te worden doet geen afbreuk aan de door verzoekster aangehaalde vrees voor vervolging. Dit wil niet zeggen dat er in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging kan zijn omwille van haar geaardheid.

Het lijkt er dan ook op dat het CGVS de verklaringen van verzoekster tracht te verdraaien, dewelke een grove schending van het zorgvuldigheidsbeginsel uitmaakt, hetgeen de administratieve overheden verplicht om de door hen genomen beslissingen te laten steunen op correcte feitenvinding, alsook de materiële motiveringsplicht, hetgeen de administratieve overheid ertoe verplicht om de feitelijke elementen op correcte wijze te beoordelen.

Het blijkt dan ook dat het CGVS opnieuw zich schuldig maakt aan een schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, nu het CGVS ertoe gehouden is haar beslissing te laten steunen op deugdelijke motieven, hetgeen hier niet het geval is.”

Verzoekster geeft voorts aan dat er geen redenen zijn om te twijfelen aan haar geaardheid. Waar haar verklaringen over de ontdekking en beleving van haar geaardheid ongeloofwaardig worden bevonden, voert verzoekster aan:

“Het is voor verzoekster niet duidelijk hoe het CGVS tot deze conclusie is gekomen.

De ontdekking van iemand zijn geaardheid is immers een uiterst subjectieve beleving, en kan allerm minst teruggebracht worden tot een vast gedachten- en gedragspatroon.

Uit iemands seksualiteit volgt immers geen vast gedragspatroon dat kan doorgetrokken worden naar alle individuen die zich op dezelfde plaats in het spectrum bevinden. Dit wordt eveneens bevestigd door de United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) in zijn richtlijnen omtrent de interpretatie en toepassing van het Vluchtelingenverdrag

(...)

Het lijkt er dan ook op dat het CGVS terugvalt op stereotypen bij de beoordeling van haar asielrelaas, doordat er geen enkele motivatie gegeven wordt waarom verzoeksters verklaringen niet aanvaardbaar zouden zijn.

Hetzelfde wat betreft haar verklaringen omtrent de onthulling van haar geaardheid aan haar familie. Het CGVS acht ook deze weinig doorleefd, zonder aan te geven waarom of zelfs te verwijzen naar beschikbare landen informatie. Dit strookt dan ook allerminst met de materiële motiveringsplicht.

De essentie van de motivering van het CGVS op dit punt betreft dan ook dat verzoekster te weinig doorleefde verklaringen heeft afgelegd. Het CGVS ligt echter niet toe waarom dit zo zou zijn, waardoor het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht geschonden worden.”

Aangaande haar relatie met B., geeft verzoekster aan:

“Opnieuw weet verzoekster niet waarom haar verklaringen niet volstaan. Hoewel zij slechts licht van elkaar verschillen, hetgeen tevens niet onredelijk is, worden zij keer op keer bestempeld als weinig overtuigend, quod non.”

Omtrent het aan haar verweten gebrek aan kennis inzake de LGBTQI+ gemeenschap, stelt verzoekster:

“Opnieuw valt het CGVS terug op stereotypen, hetgeen in dezen onaanvaardbaar is (HvJ 2 december 2014, nr. C-148/13 en C-150/13). Het Hof van Justitie oordeelde immers reeds dat het feit dat een verzoeker om internationale bescherming geen kennis heeft over bepaalde zaken die betrekking hebben op zijn asielrelaas, niet voldoende om te concluderen dat zijn vrees niet geloofwaardig zou zijn.

Bovendien, zoals verzoekster zelf heeft aangegeven is er in Iran geen sprake van een LGBTQI+milieu zoals gekend in Westerse landen, gelet op de principiële strafbaarheid van homoseksualiteit. Dit betreft dan ook een logische verklaring voor het feit dat verzoekster slechts ‘beperkte kennis’ zou hebben van het LGBTQI+milieu in Iran.

Het gaat er aan het CGVS voorbij dat verzoekster opgegroeid is in een samenleving waar homoseksualiteit ten strengste verboden is. Zij is noch thuis en noch op school in contact gekomen met homoseksualiteit en de LGBTQI+gemeenschap. Het is dan ook meer dan normaal dat verzoekster geen doorgrondende kennis heeft van het milieu. Dit betekent dan ook niet dat verzoekster zich niet kan identificeren met de LGBTQI+gemeenschap. Bovendien dient het benadrukt te worden dat het feit dat een persoon al dan niet actief betrokken is in de LGBTQI+ milieu geen bewijs is van diens geaardheid.

Het blijkt niet dat het CGVS enige rekening heeft gehouden met de omstandigheden waarin verzoekster is opgegroeid. Minstens had haar het voordeel van de twijfel moeten toekomen (RvV 24 april 2019, nr. 220.190).

Verzoekster wenst dan ook op te merken dat het CGVS haar verzoek om internationale bescherming te weinig heeft onderzocht, hoewel zij nochtans gehouden is tot een zorgvuldige feitenvinding in het licht van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zo werden de profielen van verzoekster op sociale media niet besproken, ook al had het CGVS kennis van haar profielen (notities persoonlijk onderhoud d.d. 13 september 2023, p. 3).

Uit haar online profielen blijkt nochtans duidelijk dat verzoekster zich publiekelijk uit als lesbische vrouw. Het feit dat zij zich naar de buitenwereld toe identificeert als lesbienne is immers relevant.

Verzoekster is bovendien ook actief op online dating apps, meer bepaald HER. Ook dit werd niet bevraagd door het CGVS, terwijl dit nochtans evenzeer een belangrijke overweging is.

Daarnaast heeft het CGVS niet alle risico's in hoofde van verzoekster die aanleiding kunnen geven tot de erkenning als vluchteling onderzocht.

Zo werd er niet onderzocht in welke mate verzoekster vervolging riskeert in Iran omwille van het feit dat verzoekster zich publiekelijk uit als lesbische vrouw. Zo heeft verzoekster zich sinds haar aankomst in België steeds meer ontplooid en ontwikkeld, zij neemt deel aan gay prides en uit zich online als lesbische vrouw.

Dit gegeven alleen al, of nog haar gevoelens oprecht zijn, volstaat voor de Iraanse regering om een persoon te vervolgen”.

Verzoekster vervolgt:

“ Zo werd er ook niet nagegaan welk risico haar langdurige afwezigheid inhoudt, en aan welke risico's zij onderhevig zou zijn bij een terugkeer naar Iran.”

Verzoekster wijst in deze op en citeert uit algemene landeninformatie inzake de procedures bij aankomst in Iran en stelt:

“Verzoekster loopt aldus het risico om tegengehouden te worden op de luchthaven en te worden ondervraagd omtrent haar afwezigheid. Uit het voorgaande blijkt dat de Iraanse autoriteiten zelfs op een latere tijdstip de terugkeerders thuis kunnen ondervragen.

Het CGVS is ertoe gehouden alle elementen van een verzoek om internationale bescherming te onderzoeken, ook al zijn deze niet zelf aangebracht door de verzoeker. Dit omwille van het absolute karakter van artikel 2 en 3 EVRM (EHRM 23 maart 2016, nr. 43611/11, F.G. t. Zweden). Het is duidelijk dat het CGVS dit niet gedaan heeft.

Gelet op het voorgaande blijkt dat het CGVS zich schuldig maakt aan een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoekster geeft een algemene uiteenzetting omtrent de inhoud van de zorgvuldigheidsplicht en concludeert:

“Nu vaststaat dat het CGVS niet alle relevante feitelijke en juridische aspecten op afdoende wijze heeft onderzocht, kan althans geconcludeerd worden tot een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Op basis van het voorgaande kan bovendien geconcludeerd worden dat verzoekster wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van haar geaardheid.

Indien het CGVS zijn beslissing wel had laten steunen op correcte feitenvinding, was het wel tot de conclusie gekomen dat verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Het CGVS ontkent immers niet dat personen met een niet-heteroseksuele geaardheid tot op de dag van vandaag vervolging riskeren in Iran.

Het eerste middel is gegrond.”

2.2. Verzoekster beroept zich in een tweede middel op de schending van *“artikel 48/4 Vw., het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”*.

Verzoekster betoogt:

“Er is geen twijfel over het feit dat Iran zich in een staat van conflict bevindt, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie. Tot op heden wordt er geprotesteerd en is er sprake van een hoge mate van willekeurig geweld. Tot op heden wordt er geprotesteerd en gaat het er gewelddadig aan toe:

(...)

Daarenboven worden tot op heden de meest fundamentele mensenrechten op dagdagelijkse basis geschonden, in het bijzonder het verbod op foltering alsook het recht op een eerlijk proces. Zie:

(...)

In maart 2023 betreurde de speciale VN-rapporteur voor de mensenrechten in Iran Javaid Rehman de "brute reactie" van de regering op de protesten die in september 2022 uitbraken. Iran heeft reeds honderden demonstranten, waaronder kinderen, gedood sinds het begin van de demonstraties. De VN-rapporteur veroordeelde Iran zelfs voor mogelijke "misdaden tegen de menselijkheid", waaronder moord, marteling, verkrachting en opsluiting. De schendingen waren "onderdeel van een duidelijk beleid geïnitieerd op het hoogste niveau van de staat om de protesten tegen elke prijs de kop in te drukken", zei hij in een briefing aan de VN Mensenrechtenraad. In zijn briefing stelde hij onder andere het volgende over de schendingen:

(...)

Het CGVS heeft echter niet onderzocht of verzoekster onderhevig is aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus. Er wordt enkel en alleen gesteld dat verzoekster niet in aanmerking komt, quod non, zonder te motiveren waarom dit zo zou zijn.

Dit getuigt absoluut niet van een grondig onderzoek in hoofde van het CGVS. Het blijkt duidelijk uit de bewoordingen van de bestreden beslissing dat er niet werd overwogen of verzoekster bij een terugkeer naar Iran blootgesteld kan worden aan de doodstraf of executie, of aan foltering en onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen gelet op haar asielrelaas en de huidige omstandigheden in Iran, een redelijke veronderstelling is.

De eenvoudige vermelding dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus, volstaat niet om te voldoen aan de verplichting van het CGVS om te onderzoeken of een verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming, wanneer hij niet voldoet aan de voorwaarden voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Overeenkomstig artikel 48/4 Vw dient het CGVS steeds te onderzoeken of een verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Dit wordt keer op keer bevestigd door de rechtspraak. Door na te laten dit te onderzoeken, schendt het CGVS niet alleen de wet, maar ook de uitvoerige rechtspraak in dit kader, alsook het zorgvuldigheidsbeginsel.

Bovendien, door na te laten te motiveren waarom het CGVS meent dat verzoekster niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus, schendt het CGVS tevens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991. Het gebrek aan uitdrukkelijke motivering zorgt er immers voor dat verzoekster geen weet heeft van de redenen en overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen. Dit gebrek is manifest in strijd met de formele motiveringsplicht.

Verzoekster is bovendien wel degelijk onderhevig aan een risico op ernstige schade, gezien zij vreest geëxecuteerd te worden, of minstens blootgesteld te worden aan onmenselijke en vernederende behandeling, als gevolg van het feit dat zij lesbisch is, alsook als gevolg van haar langdurige afwezigheid in Iran, en ten slotte haar profiel als geëmancipeerde vrouw (artikel 48/4, §2, a) en b) Vw.). Zie:

(...)

Nu dit niet onderzocht werd, maakt het CGVS zich schuldig aan een schending van artikel 48/4 Vw, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Het tweede middel is gegrond.”

2.3. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“Huidig verzoek ontvankelijk te verklaren;

Het verzoekschrift gegrond te verklaren en de bestreden beslissing d.d. 7 maart 2023 te hervormen;

Vervolgens de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, kosten lastens de verwerende partij.”

2.4. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog benevens de in dit verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekster legt op 26 september 2024 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Het gaat om een foto van (het Italiaans visum in) haar paspoort, dewelke zij onlangs terugvond maar waarbij het originele paspoort verloren blijft, foto's van de identiteitskaart, het paspoort en de documenten inzake het overlijden van haar moeder, foto's van verzoekster in België ter staving van haar deelname aan de LGBTQI+ gemeenschap en een screenshot van een conversatie met haar voormalige partner B., die plaatsvond naar aanleiding van het overlijden van haar moeder.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige procedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist vooreerst dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster toont hoegenaamd niet aan dat en op welke wijze artikel 57/6/1, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) *in casu* en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Op welke wijze deze bepaling te dezen geschonden zou (kunnen) zijn, kan verder in het geheel niet worden ingezien daar in de bestreden beslissing van deze bepaling geen toepassing wordt gemaakt en het verzoek om internationale bescherming van verzoekster niet kennelijk ongegrond werd verklaard. Derhalve beroept verzoekster zich niet dienstig op de schending van voormelde bepaling.

4.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in haren hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen. Bijgevolg kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeksters rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

4.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.5. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van haar lesbische geaardheid.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat zowel de ernst en de geloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden problemen als de beweerde nood aan internationale bescherming die hieruit zou voortvloeien ondermijnd worden doordat verzoekster nadat zij haar land van herkomst had verlaten en na aankomst in Europa dermate lang draalde alvorens zij uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming indiende in België. In dit kader wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“*Na uw aankomst in de Europese Unie passeerde u verscheidene Europese landen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U verklaart een visum voor Italië gehad te hebben en*

vanuit Italië met de auto doorgereisd te zijn naar België (DVZ, punt 24, 32; CGVS, p. 4). Dit doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

- Bovendien heeft u na uw aankomst in België vier à vijf maanden gewacht om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (DVZ, punt 32; CGVS 1, p. 2). De wettelijke termijn voor een asielaanvraag bedraagt echter acht dagen. U verklaarde dat u advies kreeg van degene die voor u het visum regelde om niet meteen asiel aan te vragen (DVZ, punt 32). Echter, een dergelijke houding getuigt geenszins van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van iemand die beweert zo een vrees te hebben, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt.

- Het CGVS wenst hierbij op te merken dat u bij uw neef (H.M. (...), O.V. (...)) verblijft die eerder zelf een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en in januari 2019 erkend werd als vluchteling (DVZ, punt 20; CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2). U had dus ook aan hem advies kunnen vragen omtrent de asielprocedure in België.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat zij steeds de intentie had om naar België te komen, dat zij haar neef en haar nicht alhier wilde vervoegen, dat zij geen band had met Italië en dat zij niet naar Italië wilde teruggestuurd worden, betreffen immers stuk voor stuk overwegingen die geen afdoende verklaring kunnen bieden voor verzoeksters nalaten om na aankomst in Europa reeds (veel) eerder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dergelijke overwegingen kunnen immers niet opwegen tegen verzoeksters beweerde vrees voor haar leven en imminente nood aan internationale bescherming. Redelijkerwijze kan wel degelijk worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa en van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen en in dit verzoek zou volharden. Dat verzoekster naliet om zulks te doen, geen verzoek om internationale bescherming indiende in Italië, ervoor koos om door te reizen naar België en na aankomst in België dan ook nog eens maandenlang talmde alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen, en dit blijkt haar gezegden in het verzoekschrift dan nog eens intentioneel en met het loutere oogmerk om de Dublin-procedure te omzeilen, getuigt geenszins van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haren hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekster duidelijk onoprechte, leugenachtige en tegenstrijdige verklaringen aflegde over haar reisweg, haar aankomstdatum in België en haar persoonlijke documenten, hetgeen zowel de algehele geloofwaardigheid van haar verklaringen als de geloofwaardigheid van haar concrete asielmotieven ernstig ondermijnt. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Daarnaast zijn er redenen om te twijfelen aan uw verklaringen omtrent uw reisweg, aankomstdatum in België, persoonlijke documenten én uw oprechtheid tijdens uw procedure.

- U verklaart dat u een visum voor Italië afgeleverd kreeg op 22/11/2021 (DVZ, punt 24). Echter, uit nazicht van Inqvis op datum van 18/02/2022 bleek dat u, volgens de beschikbare informatie, geen visumaanvraag kort verblijf indiende bij een Schengenland. Een administratief medewerker van de dienst Burgerzaken van Stad Gent merkte op 25/01/2022 ook op dat er geen visa in uw paspoort te zien was (zie administratief dossier en map ‘Landeninformatie’).

- In januari 2022 werd door H.M. (...) een aangifte gedaan van het voornemen om met u te huwen (zie administratief dossier). Uw Iraans paspoort werd tijdens deze procedure neergelegd. H.M. (...) gaf tijdens deze procedure aan dat hij u twee of drie jaar geleden leerde kennen via het internet en dat u vanaf 25/01/2022 op bezoek zou komen. Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat hier een fout gebeurde en dat H. (...) enkel een aangifte bij de gemeente is gaan doen omdat u op zijn adres wilde gaan wonen. Omdat hij de taal niet zo goed beheerst zou er een fout gebeurd zijn (CGVS 1, p. 13). Echter, uit het dossier van H. (...) blijkt dat hij op 13/01/2022, in het kader van deze gewenste huwelijksprocedure, een persoonlijke e-mail naar het CGVS stuurde van zijn eigen e-mailadres met de vraag om een aantal documenten te bezorgen ‘in verband met een huwelijk’ (zie map ‘Landeninformatie’). Uit nazicht van deze e-mail blijkt H. (...) het Nederlands erg goed te beheersen en spreekt hij letterlijk over documenten die hij nodig heeft voor een huwelijk. Bovendien werd er door jullie een aangifte van een huwelijk geregistreerd bij de Stad Gent. U probeert het CGVS hier dus doelbewust te misleiden.

- Hierbij wenst het CGVS ook nog op te merken dat u aangeeft dat u uw Iraanse paspoort bewust vernietigd heeft omdat u dacht dat u dan niet teruggestuurd zou kunnen worden naar Iran (DVZ, punt 24). Dat u er geen graten in ziet om een officieel identiteitsdocument te vernietigen om de toepasbare

Europese regelgeving te proberen omzeilen, geeft enerzijds weinig blijk van medewerking met de procedure en ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid danig. Anderzijds doet dit het vermoeden rijzen dat u zich ontdaan heeft van dit persoonlijk document omdat hier mogelijks informatie instaat die tegenstrijdig is met uw verklaringen.

- *In dit kader wenst het CGVS nog toe te voegen dat u ook uw shenasnameh (i.e., geboorteboekje) niet neerlegt. U verklaart dat uw shenasnameh door de politie in Iran in beslag werd genomen (CGVS 1, p. 3), maar u geeft daarnaast ook aan dat u na uw aanhouding een paspoort heeft aangevraagd in Iran en dat u daarvoor een kopie van uw shenasnameh moest indienen (CGVS 1, p. 4-5). Dit betekent dat u toen ofwel uw originele shenasnameh nog in uw bezit had of dat u een kopie hiervan ter beschikking had. Dat u tijdens uw persoonlijke onderhoud bij het CGVS niet eens een kopie van uw shenasnameh indient (CGVS 1, p. 3; CGVS 2, p. 2), terwijl u aangeeft nog met uw familie in Iran in contact te staan (CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 2), doet hier opnieuw twijfelen aan de oprechtheid van uw verklaringen en doet het vermoeden rijzen dat u zaken voor het CGVS achterhoudt.*

- *Het CGVS wenst hier ten slotte ook nog op te merken dat er, in het kader van de aangevatte huwelijksprocedure, een kopie van (de eerste pagina van) uw paspoort genomen werd (zie administratief dossier). Hieruit blijkt dat uw paspoort op 27/09/2020 afgegeven werd, wat dus niet overeenkomt met uw verklaring over de chronologie van de problemen en gebeurtenissen in Iran. U gaf namelijk aan dat u uw paspoort 7 à 8 maanden voor uw vertrek uit Iran had aangevraagd wat – met een vertrekdatum in december 2021) zou betekenen dat u uw paspoort rond april of mei 2021 kreeg (CGVS 1, p. 4-5). Uit de kopie van uw paspoort blijkt dit dus een heel stuk vroeger afgegeven geweest te zijn. U legt hier zodanig veel onoprechte en tegenstrijdige verklaringen af dat uw algemene geloofwaardigheid danig ondermijnd wordt.”*

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg te volharden in het feit dat zij wel degelijk een visum voor Italië zou hebben aangevraagd en bekomen en door op algemene wijze te poneren dat het onlogisch zou zijn dat zij zulks zou hebben verzonnen, doet verzoekster aan de motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing namelijk op generlei wijze afbreuk. Ook doet verzoekster aan deze motieven geen afbreuk met de afdruk van een foto die zij neerlegt en die afkomstig zou zijn uit haar paspoort. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat zowel zulke afdrukken als zulke foto's eenvoudigweg kunnen worden gefabriceerd en gemanipuleerd. Dat verzoekster heden een foto neerlegt van haar paspoort, waarbij zij deze foto zogezegd zou hebben teruggevonden maar het originele paspoort nog steeds verloren blijft, is op zich overigens eveneens uiterst bevreemdend. Bovendien blijkt uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier duidelijk dat er op het ogenblik waarop verzoeksters paspoort werd voorgelegd in het kader van de huwelijksprocedure die werd aangegaan, geen visum voor Italië in het indertijd neergelegde paspoort van verzoekster was opgenomen. Dit bleek zowel uit een controle via Inqvis als uit nazicht door een administratief medewerker van de stad Gent. Dat verzoekster heden op de propfen komt met een foto waaruit moet blijken dat er wel degelijk een visum voor Italië in haar paspoort was opgenomen, doet aldus enkel afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Verder doet verzoekster aan de voormelde motieven geenszins afbreuk door eenvoudigweg te herhalen dat zij haar paspoort vernietigde om te verhinderen dat zij in het kader van de Dublin-procedure zou worden teruggestuurd naar Italië. Voor het overige laat verzoekster de voormelde motieven geheel ongemeoid. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Dient verder te worden opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om haar beweerde lesbische geaardheid aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoekster om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde lesbische geaardheid in de context van de volgens hetgeen ook in verzoeksters eigen verzoekschrift gesteld wordt homofobe Iraanse samenleving. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Dat verzoeksters neef, zoals hierboven reeds werd aangehaald, in januari 2022 een huwelijksprocedure aanvatte en zijn voornemen kenbaar maakte om met verzoekster te huwen, vormt in dit kader en specifiek voor verzoeksters voorgehouden lesbische geaardheid een eerste, bijzonder ernstige, negatieve indicatie.

Verder wordt inzake verzoeksters ontdekking en beleving van haar voorgehouden geaardheid in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

- *U legt weinig doorleefde verklaringen af omtrent de ontdekking van uw seksuele oriëntatie. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud haalt aan dat u 14 à 15 jaar was toen u voelde dat u 'anders was' en dat u op uw 15 à 16 jaar, na het uitproberen van een tweetal kortstondige heteroseksuele relaties, besepte*

dat u een minder gevoel had voor mannen (CGVS 1, p. 6). Gevraagd wat uw gedachten en gevoelens bij dit besef waren, geeft u aan dat u heel bang was toen u het ontdekte en dat u probeerde om uw gevoelens te negeren (CGVS 1, p. 6). Gevraagd om dit uit te leggen, gaf u aan dat u niet zomaar wilde beslissen dat u zo was en dat u zeker wilde zijn van uw seksuele oriëntatie. Gevraagd hoe u die gevoelens dan probeerde te negeren, geeft u aan dat u dat probeerde door twee korte relaties met vriendjes uit te proberen (CGVS 2, p. 9). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd u de kans gegeven om uitvoerig te vertellen hoe u besefte dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen. Ondanks meerdere bijvragen, bleven uw verklaringen ook hier erg op de vlakte. U haalde aan dat het gevoel bij een vrouw heel anders is dan het gevoel voor een man en gevraagd naar concrete situaties die u dat deden beseffen, haalt u aan dat u een goed gevoel had bij vrouwen en dat u fysiek dicht bij hen wou zijn. Na verschillende bijvragen geeft u aan dat u graag naast een klasgenote zat en dat u dan een 'heerlijk gevoel mentaal' had (CGVS 2, p. 6-7). Uw verklaringen omtrent deze ontdekking, nochtans een zeer impactvolle gebeurtenis in uw leven, blijven steeds op de vlakte en komen allerminst doorleefd over.

- Gevraagd of personen uit uw omgeving vermoedens hadden over uw seksuele oriëntatie, geeft u aan dat u denkt van wel omdat de meisjes van uw leeftijd allemaal een vriendje hadden en u niet (CGVS 1, p. 8). U geeft echter zelf ook aan dat de Koerdische gemeenschap zeer radicaal is en dan vooral in verband met meisjes (CGVS 2, p. 3), waardoor het moeilijk te geloven is dat alle meisjes van uw leeftijd zomaar een vriendje zouden (mogen) hebben, hetgeen u zelf ook aanhaalde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS 2, p. 4). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud gaf u bovendien een verschillend antwoord op de vraag of mensen in Iran het vermoeden had dat u op vrouwen viel. Toen antwoordde u namelijk van niet (CGVS 2, p. 9)."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg aan te geven dat er geen redenen zouden zijn om aan haar verklaringen te twijfelen en dat de ontdekking en beleving van de geaardheid een subjectief gegeven zijn, doet verzoekster aan deze motieven immers geenszins afbreuk. Zo verzoekster werkelijk lesbisch was, kon wel degelijk worden verwacht dat zij meer gedegen, spontane en doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen over haar ontdekking en haar beleving van deze geaardheid. Ook mocht in dit geval van haar worden verwacht dat zij op consistente, coherente en geloofwaardige wijze zou kunnen aangeven of en waarom zij dacht dat mensen in Iran vermoedens hadden over haar seksuele geaardheid. Dat verzoekster hiertoe niet in staat bleek, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar beweerde seksuele geaardheid.

Ook over de onthulling van haar vermeende geaardheid, legde verzoekster manifest ongeloofwaardige verklaringen af. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

- U haalt aan dat u uw seksuele oriëntatie aan uw moeder onthulde en dat zij dit – enige tijd later - met de rest van uw gezin deelde nadat u door de politie aangehouden was (CGVS 1, p. 6). U blijft echter, ondanks herhaaldelijke bijvragen, zeer oppervlakkig over het moment dat u dit aan uw moeder onthulde (CGVS 1, p. 6-7). Dit is nochtans een zeer impactvolle gebeurtenis dus het is vreemd dat u hierover zo op de vlakte blijft. Ook uw verklaring omtrent de reacties van uw gezinsleden op deze onthulling komen weinig doorleefd over. Het enige dat u zegt is dat ze 'in shock waren' en het 'niet kunnen vinden' (CGVS 1, p. 7), terwijl u tijdens uw tweede interview dan aangeeft dat ze het vreemd vonden, maar dat ze geen andere keus hadden behalve u te aanvaarden (CGVS 2, p. 4). U zou het telefonisch ook persoonlijk met uw broer en zus over uw seksuele oriëntatie gehad hebben, maar ook over deze onthulling legt u weinig doorleefde verklaringen af (CGVS 2, p. 4).

- U legt ook tegenstrijdige verklaringen af omtrent die onthulling aan uw moeder. U haalt initieel aan dat u 'het jarenlang niet aan uw moeder vertelde' en dat u het pas een paar maanden voor het incident met de politie tegen uw moeder vertelde (CGVS 1, p. 6-7). Echter tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u het na die twee mislukte relaties met jongens, dus op uw 15e, al aan uw moeder onthulde (CGVS 2, p. 9). Dat u over een dergelijke impactvolle gebeurtenis tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

- In dit kader wenst het CGVS ook op te merken dat u aangeeft dat uw moeder u, na deze onthulling, naar een psycholoog gestuurd heeft. Tijdens uw eerste onderhoud geeft u aan dat u 'één of twee keer' naar de psycholoog bent gegaan, wat op zich al een vreemde uitspraak is aangezien verwacht zou kunnen worden dat u ten minste wel zou weten of u één of twee keer op consultatie ging (CGVS 1, p. 7). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u dan aan dat u tweemaal naar de psycholoog bent gegaan, maar als er u gevraagd wordt wat er dan concreet werd besproken, blijft u opnieuw op de oppervlakte (CGVS 2, p. 10-11). U dient ook niets van bewijs in omtrent deze consultaties. Gevraagd of u iets van documenten heeft hierover, geeft u initieel aan dat u dit had maar dat het bij uw moeder was. Als dan doorgevraagd werd wat u dan had, geeft u aan dat u het zelf niet weet, maar dat uw moeder misschien iets van bewijs had maar ondertussen overleden is (CGVS 2, p. 11).

- U geeft ook aan dat u het, behalve met uw moeder, nooit met iemand anders over uw seksuele oriëntatie heeft gehad (CGVS 1, p. 7; CGVS 2, p. 11). Geconfronteerd met het feit dat u het toch ooit met B. (...) moet besproken hebben, geeft u dan aan dat u dit inderdaad op een bepaald moment met haar besprak. Uw verklaringen hierover zijn echter opnieuw weinig doorleefd. U geeft aan dat u opmerkte dat

B. (...) nooit over een vriendje sprak en dat u haar dan vroeg hoe dat kwam. Zij zou dan tegen u gezegd hebben dat ze geen gevoel heeft voor mannen, waarop u haar vroeg 'ben je soms ook zoals ik?' en zij 'ja' antwoordde (CGVS 1, p. 9). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u aan B. (...) vroeg waarom ze geen vriendje had, waarop zij antwoordde dat ze geen gevoelens had voor jongens en u zei dat dit bij u ook zo was. Een maand later zouden jullie dan over jullie seksuele oriëntatie gepraat hebben (CGVS 2, p. 11-12). U kreeg verschillende kansen om uitvoerige verklaringen af te leggen omtrent deze onthulling aan B. (...). Dat u nergens verder komt dan een erg vage en niet-doorleefde verklaring, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen danig.

- U geeft aan dat het thema homoseksualiteit niet aan bod kwam in uw gezin omdat ze niet veel kennis hadden erover (CGVS 1, p. 7), maar tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u dan aan dat jullie wel soms commentaar gaven over jongens die zich als vrouwen gedroegen en dat iedereen in uw familie wist dat uw neef homoseksueel was (CGVS 2, p. 4-5). U haalt ook aan dat u wist dat uw familie u ging aanvaarden, maar dat u eerder een vrees had over het respect van de familie in de gemeenschap (CGVS 1, p. 8). Gevraagd of er concrete situaties waren die aanleiding gegeven hebben tot deze vrees, antwoordt u dat die er niet waren (CGVS 1, p. 8), hetgeen vreemd is aangezien er een lid van uw familie het land eerder al moest ontvluchten wegens zijn geaardheid. U zou dus net wel een voorbeeld gezien hebben van de gevolgen voor een familie met een gevlucht familielid met een andere geaardheid."

Verzoekster slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hoe zij met het verwijt dat verweerder in het kader van het voorgaande niet naar algemene landeninformatie verwijst afbreuk zou kunnen doen aan de concrete vaststellingen dat zij (i) zeer oppervlakkige verklaringen aflegde over het moment waarop zij haar geaardheid aan haar moeder onthulde; (ii) vage en incoherente verklaringen aflegde over de reacties van haar gezinsleden op de onthulling; (iii) vage en niet-doorleefde verklaringen aflegde over de onthulling van haar geaardheid aan haar broer en haar zus; (iv) frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde over de onthulling aan haar moeder; (v) uiterst vage verklaringen aflegde en niet het minste begin van bewijs bijbracht omtrent haar beweerde bezoeken aan een psycholoog omwille van haar geaardheid; (vi) uitermate vage en niet-doorleefde verklaringen aflegde over het moment waarop zij met B. zou hebben gesproken over haar geaardheid; (vii) tegenstrijdige en incoherente verklaringen aflegde over de vraag of het thema homoseksualiteit in haar gezin aan bod kwam en over (de concrete situaties die aanleiding gaven tot) de vrees over het respect van haar familie in de gemeenschap, kan namelijk niet worden ingezien. Uit deze veelheid aan concrete vaststellingen blijkt, in tegenstelling met wat verzoekster tracht te laten uitschijnen, verder wel degelijk duidelijk dat verzoekster uiterst vage, niet-doorleefde, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de onthulling van en de reacties op haar vermeende lesbische geaardheid.

Met betrekking tot verzoeksters voorgehouden lesbische relatie met B., dewelke in Iran zou hebben plaatsgevonden, wordt in de bestreden beslissing verder op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Daarnaast heeft u uw lesbische relatie in Iran niet aannemelijk gemaakt.

- U legt opnieuw weinig doorleefde verklaringen af omtrent het ontstaan van uw relatie met B. (...). U zou haar op een bepaald moment gevraagd hebben waarom ze geen vriendje had en zij antwoordde dat ze geen gevoel voor mannen had, waarop u haar dan vroeg of ze zoals u was en zij bevestigend antwoordde. U verklaart dat jullie relatie toen startte (CGVS 1, p. 9). Ondanks verschillende bijvragen waarbij u de kans kreeg om meer uitleg te bieden over de concrete start van jullie relatie, blijft u hier zeer vage antwoorden geven (CGVS 1, p. 9). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud kreeg u de kans om hierover uit te wijden, maar ook dit keer antwoordde u weinig concreet en komt u niet verder dan dat ze u op een bepaald moment op haar kamer zei dat ze u heel graag heeft (CGVS 2, p. 12). Nochtans zou er hier net zeer doorleefde verklaringen verwacht kunnen worden, aangezien het binnen de Iraanse – en zeker Koerdische – context helemaal niet evident is om een relatie met iemand van hetzelfde geslacht aan te gaan. Dat u hier dermate vage verklaringen over aflegt, wijst op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

- Uw verklaringen over B. (...) en jullie relatie zijn ook allerminst doorleefd, hoewel u zowel tijdens uw eerste als uw tweede persoonlijk de kans kreeg om hier uitvoerig over te vertellen (CGVS 1, p. 9-10; CGVS 2, p. 13-14). U kan zich de precieze startdatum van uw relatie niet herinneren, nochtans een belangrijke datum in de meeste relaties. Als u de open vraag krijgt om over jullie relatie te vertellen, vraagt u wat u moet vertellen. Gevraagd wat jullie tijdens jullie relatie samen meegemaakt en gedeeld hebben, antwoordt u dat jullie probeerden om afstand te nemen van elkaar in het openbaar. Gevraagd om B. (...) haar persoonlijkheid te beschrijven, antwoordt u dat ze een heel lieve persoon was en dat ze een gelijkaardige persoonlijkheid had als de uwe. Als u dan de vraag gesteld wordt waarom u op B. (...) verliefd bent geworden, antwoordt u dat ze de eerste persoon was die u kon vertrouwen en dat u haar graag had en tot haar aangetrokken was, opnieuw een weinig doorleefd antwoord. Gevraagd wat u dan precies aantrok in B. (...), geeft u aan dat ze een mooi lichaam had, dat ze een beetje rond was en dat haar haar blond geverfd was. Gevraagd om B. (...) te beschrijven, antwoordt u dat ze niet groot was, haar haar blond verfd en een beetje rond was. Gevraagd naar dingen die B. (...) leuk vond, antwoordt u dat ze graag wilde reizen. Gevraagd waar ze zich mee bezig hield in haar vrije tijd, antwoordt u dat ze studeerde voor schoonheidssalon. Gevraagd naar welke activiteiten jullie samen deden, antwoordt u dat jullie naar de bioscoop, het zwembad of de fitness gingen, maar dat jullie vooral probeerden thuis te zijn omdat jullie buiten elkaars hand niet konden vasthouden. Gevraagd over wat jullie allemaal praatten, antwoordt u dat jullie over

jullie toekomst praten en dat jullie wilden reizen. Gevraagd of jullie gemeenschappelijke interesses hadden, geeft u aan dat 'reizen' jullie gemeenschappelijke passie was (CGVS 2, p. 13-14). Uw verklaringen over uw relatie en uw partner missen op alle vlak doorleefdheid, u zou evengoed een gewone vriendin aan het beschrijven kunnen zijn. Aangezien u aangeeft vijf jaar een relatie met B. (...) gehad hebben zou er echter wel verwacht kunnen worden dat u hier doorleefdere verklaringen zou kunnen afleggen.

• De foto's die u indient van uzelf en B. (...), tonen op zichzelf weinig aan. Deze foto's kunnen in eender welke soort relatie genomen geweest zijn (zie map 'Documenten')."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Door boudweg aan te geven dat zij niet weet waarom haar verklaringen niet volstaan en de voormelde motieven op deze wijze eenvoudigweg te miskennen, ontkracht verzoekster deze motieven immers op generlei wijze. Dat verzoekster dermate vage en niet-doorleefde verklaringen aflegde omtrent het ontstaan van haar relatie met B., de startdatum en inhoud van deze relatie, de persoon van B., de activiteiten die zij samen deden, de gesprekken die zij voerden en de interesses die zij deelden, maakt dat aan deze beweerde relatie geen geloof kan worden gehecht.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met redenen aangegeven:

"Ten slotte lijkt u ook beduidend weinig kennis te hebben over het LGBTI milieu, zowel in Iran als in België.

• Gevraagd hoe andere lesbiennes of homoseksuelen hun seksualiteit of seksuele oriëntatie zouden beleven in Iran, geeft u aan dat jongens zich zouden schminken als meisjes en op straat zouden komen, maar dat ze ook niet teveel durven omdat ze bang zijn voor de politie (CGVS 1, p. 8). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u jongens op straat zag die homoseksueel waren omdat ze zich gedroegen als meisjes en make-up droegen (CGVS 2, p. 14). Dit is een zeer bekrompen visie op homoseksuele mannen. U lijkt homoseksuele mannen hier namelijk gelijk te stellen aan transvrouwen of crossdressers. Dat u hier een dergelijk antwoord geeft, is uiterst bevreemdend voor iemand die zelf lid beweert te zijn van het LGBTI milieu.

• Hierbij wenst het CGVS ook op te merken dat u aan het begin van uw eerste persoonlijk onderhoud aangaf 'lesbienne en biseksueel' te zijn (CGVS 1, p. 6), terwijl er tijdens uw verklaringen duidelijk naar voren komt dat u geen gevoelens heeft voor mannen en dat u bij mannen altijd het gevoel had dat het was zoals een broer en dat het niet mag (CGVS 1, p. 6-8; CGVS 2, p. 6). Als u hiernaar gevraagd wordt, geeft u dan aan dat u 'geen afkeer heeft van mannen, maar dat het niet is zoals met een vrouw'. Dit is echter een vreemde verklaring voor het feit dat u zich initieel ook biseksueel noemde; biseksualiteit betekent namelijk dat iemand een romantische of seksuele aantrekking voelt ten opzichte van meer dan één gender, hetgeen bij u niet het geval is. Voor iemand die aangeeft deel uit te maken van de LGBTI community, lijkt u dus maar weinig kennis te hebben over de termen en mensen binnen die community.

• Ten slotte zijn uw activiteiten in België, een land waar u uw seksuele oriëntatie vrij kan beleven, ook miniem. Gevraagd welke activiteiten u in België doet binnen het LGBTI milieu, haalt u aan dat u naar de gay pride bent geweest en dat u gay cafés bezoekt (CGVS 1, p. 13). Uw deelname aan de gay pride lijkt echter eerder opportunistisch te zijn. U weet niet precies wanneer die plaatsgevonden heeft, geeft aan dat u enkel met uw neef bent gegaan en de foto's die u neerlegde met mensen op de pride, waren voornamelijk mensen die u zelf niet kende (CGVS 1, p. 12-13). Gevraagd naar welke gay cafés u dan precies gaat, antwoordt u tijdens uw eerste interview dat u naar de charlatan in Gent gaat – hetgeen een gewoon café is en geen LGBTI bar – en een ander café naast de charlatan (CGVS 1, p. 13). Tijdens uw tweede interview geeft u aan dat u naar een gay café gaat naast de Charlatan genaamd 'AAA' (of een woord met drie keer de letter 'a' in; CGVS 2, p. 18-19). Dit café lijkt echter niet te bestaan, toch niet naast de Charlatan (zie map 'Landeninformatie'). Gevraagd hoe vaak u daarnaartoe gaat zegt u 'soms in het weekend', hetgeen opnieuw een vaag antwoord is."

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Voor haar bijzonder bevreemdende verklaringen omtrent de wijze waarop homoseksuele jongens en mannen zich in Iran zouden gedragen, biedt zij niet de minste uitleg of verklaring. Bovendien getuigen verzoeksters verklaringen in dit kader niet enkel van een erg bekrompen visie op homoseksualiteit, doch ontberen deze verklaringen eveneens iedere realiteitszin. Dat homoseksuele mannen en jongens zich in de Iraanse samenleving, die volgens verzoeksters eigen verklaringen een duidelijk homofob karakter heeft en waarin homoseksualiteit strafbaar is, zouden schminken en gedragen als meisjes en hun geaardheid op deze wijze kenbaar zouden maken, is niet aannemelijk.

Ook voor haar uiteenlopende en inconsistente verklaringen aangaande haar lesbische, dan wel biseksuele geaardheid, biedt verzoekster niet de minste uitleg of verklaring.

Waar verzoekster verder nog enigszins gevolgd kan worden in haar betoog dat niet verwacht kan worden dat elke lesbienne actief is in een LGBTQI+ omgeving, doet dit verder geenszins afbreuk aan de vaststelling dat zij, ondanks dat zij deze cafés beweerde te hebben bezocht en gefrequentieerd, ten onrechte beweerde dat de Charlatan in Gent een LGBTQI-café was, eveneens ten onrechte aangaf dat het daarnaast gelegen café ook zulk café was en vage verklaringen aflegde over wanneer zij deze cafés dan wel bezocht.

Verzoekster laat de bestreden beslissing verder geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Ten derde wenst het CGVS hier ook in te gaan op de zogenaamde vervolgingsfeiten die plaatsvonden in Iran en die de aanleiding vormden voor uw vertrek.

(...)

- *U kan uw precieze arrestatiedatum niet geven, wat uiterst bevreemdend is gezien het een zeer impactvolle gebeurtenis zou geweest moeten zijn die bovendien de aanleiding vormde voor uw vertrek uit Iran (CGVS 2, p. 15). Gevraagd naar de maand, kan u enkel aangeven dat het geen winter was.*

- *U geeft aan dat u en B. (...) gearresteerd werden omdat jullie hand in hand aan het wandelen waren (CGVS 1, p. 14). Gevraagd hoe het komt dat de Ershad politie daaruit afleidde dat jullie lesbiennes waren, geeft u een vreemd antwoord. U verklaart dat er in de politie ook homo's en lesbiennes zitten die kunnen zien wie ook homoseksueel is (CGVS 2, p. 15). Volgens uw verklaringen kennen zij ook geen problemen omwille van hun seksuele oriëntatie omdat ze trouw zijn aan het regime. Eerder gaf u echter aan dat lesbiennes geëxecuteerd worden in Iran (CGVS 1, p. 6; CGVS 2, p. 6, 19).*

- *U heeft na deze arrestatie nog zeven à acht maanden in Iran kunnen wonen en heeft het land legaal kunnen verlaten ondanks uw beweerde problemen met de autoriteiten (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 5-6). U haalt hierbij aan dat de politie na uw arrestatie nog drie à vier keer bij uw familie is langsgelopen om een huiszoeking uit te voeren op zoek naar bewijsstukken (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 15-17) en dat ze sinds uw vertrek uit Iran in totaal nog 10 à 15 keer zijn langsgelopen. U maakt niet duidelijk welk bewijsmateriaal omtrent uw seksuele oriëntatie ze denken te vinden door uw huis overhoop te halen. U legt verder ook geen bewijs neer van deze bezoeken, noch van de nasleep, noch van de slagen die uw vader eenmalig opliep, noch van uw vader zijn bezoek aan het ziekenhuis hieromtrent (CGVS 2, p. 17).*

- *B. (...) werd daarenboven op hetzelfde moment als u - en omwille van dezelfde reden - gearresteerd en woont momenteel nog steeds in Iran, klaarblijkelijk zonder problemen te kennen specifiek gelinkt aan haar seksuele oriëntatie. Enerzijds geeft u aan dat haar familie haar niet kan helpen om het land te verlaten (CGVS 1, p. 10) en anderzijds geeft u aan dat zij ook minder problemen kende in Iran dan u (CGVS 2, p. 17-18). U kan niet verklaren hoe het komt dat zij minder problemen kende. Het CGVS wenst hier nog te bemerken dat u aangeeft dat B. (...) onlangs opgepakt werd door de politie, maar dat bleek wegens het geven van een verjaardagsfeest te zijn en niet wegens haar seksuele oriëntatie (CGVS 2, p. 14-15).*

- *In dit kader wenst het CGVS nog eens in herinnering te brengen dat volgens de kopie van uw paspoort blijkt dat u dit paspoort reeds in september 2020 heeft verkregen en niet rond de periode dat de arrestatie plaatsvond (cfr. supra), waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze beweerde vervolging nog sterker ondermijnd worden.”*

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Ook de volgende, in de bestreden beslissing opgenomen motieven laat verzoekster volledig onverlet:

“Daarnaast wenst het CGVS in te gaan op uw verklaringen omtrent het overlijden van uw moeder.

- *Uit uw verklaringen blijkt dat uw moeder in een auto-ongeluk om het leven kwam. U geeft aan dat ze onderweg was naar Karaj om daar een huis te proberen huren wegens de problemen die uw familie kende met de politie in uw eigen stad. De chauffeur die het ongeval veroorzaakte heeft vluchtmisdrijf gepleegd.*

- *Het CGVS betwist niet dat uw moeder om het leven is gekomen bij een auto-ongeluk, maar uw verklaring dat uw familie een huis wilde huren in Karaj wegens de problemen met de politie in uw eigen stad is slechts een blote bewering gezien u de problemen met de politie niet aannemelijk weet te maken (cfr. supra) en uw familie momenteel nog steeds in Sanandaj woont volgens uw verklaringen (CGVS 1, p. 16).”*

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze volledig onverlet laat, onverminderd overeind.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende lesbische geaardheid en relatie, aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgesprongen en aan de vrees voor vervolging die verzoekster op grond hiervan stelt te koesteren.

Nog daargelaten dat verzoekster haar beweringen dat zij zich online, op de sociale media en op een online dating app, ook publiekelijk zou uiten als lesbische vrouw op generlei wijze staft of onderbouwt en dat verzoekster bij het CGVS duidelijk het tegendeel aangaf en stelde dat zij haar profielen op de sociale media enkel gebruikte om in contact te komen met mensen van Iran en om meer nieuws te krijgen over haar land en haar situatie (administratief dossier, npo 1, p.3), dient verder te worden opgemerkt dat het zich online en publiekelijk voordoen als een lesbische vrouw geenszins een bewijs kan vormen voor (de waarachtigheid en de oprechtheid van) de beweerde geaardheid van verzoekster. Dient gelet op de hoger gedane vaststellingen dan ook te worden besloten dat deze activiteiten van verzoekster, net als haar deelname aan of aanwezigheid op de Gay Pride in België en enkele andere activiteiten in België dewelke zij staft aan de hand van de foto's bij haar aanvullende nota, klaarblijkelijk zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en met het oogmerk om deze te kunnen aanwenden in het kader van haar procedure internationale bescherming. Gezien gelet op het voorgaande niet het minste geloof kan worden gehecht aan

verzoeksters beweerde lesbische geaardheid, relatie en problemen, kan bijgevolg redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij deze activiteiten staakt en de betreffende inhoud van haar sociale media en van de datingapp verwijdert alvorens zij terugkeert naar Iran. Daarbij kan worden opgemerkt dat verzoekster op generlei wijze aantoonbaar of aannemelijk maakt en niet één concreet element of gegeven aanreikt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten van haar voormelde, beperkte en opportunistische activiteiten in België en op de sociale media op de hoogte zouden zijn gekomen of zouden riskeerders te komen; laat staan dat zij zou aantonen of aannemelijk maken dat zij haar omwille hiervan zouden wensen te viseren of vervolgen.

In zoverre verzoekster in haar verzoekschrift in het onderdeel inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daarnaast terloops verwijst naar haar profiel als geëmancipeerde vrouw, dient verder te worden vastgesteld dat verzoekster met zulke algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte verwijzing bezwaarlijk kan volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar Iran zou riskeerders te worden geviserd of vervolgd. Verzoekster laat na om inzake het voorgaande ook maar enige verdere concretisering, precisering of duiding te verstrekken. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat verzoekster geenszins aantoonbaar of aannemelijk maakt dat zij, dit al dan niet ten gevolge van haar verblijf in Europa, dermate geëmancipeerd zou zijn dat zij als persoon niet (langer) zou kunnen aarden in de Iraanse samenleving en dat zij zich aldaar niet (meer) zouden kunnen conformeren aan de heersende normen. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat verzoekster zich in Iran (buitenshuis) opnieuw zou dienen te conformeren aan de dominante cultuur op zich geen 'vervolging' in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en geen 'ernstige schade' in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet uitmaakt. Bepaalde aanpassingen van harentwege om zich in het openbaar aan bepaalde culturele standaarden of normen aan te passen, vormen op zich geen inbreuk op haar fundamentele grondrechten en vrijheden. Dergelijke aanpassingen kunnen dan ook niet als onoverkomelijk worden beschouwd. Verzoekster brengt bovendien niet één concreet element bij waaruit blijkt en toont bijgevolg niet *in concreto* aan dat, waar, wanneer, waarom, door wie of in welke omstandigheden zij in haar land van herkomst problemen zou riskeerders omwille van haar vermeende geëmancipeerde profiel. Dat zij omwille van dit voorgehouden profiel bij een terugkeer naar Iran problemen zou riskeerders, kan dan ook in het geheel niet worden aangenomen. Dat verzoekster ook zelf die menig toegedaan is, blijkt overigens duidelijk uit het gegeven dat zij het nodig achtte om de hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielmotieven op te dissen en hierin te blijven volharden. Eveneens blijkt dit uit het gegeven dat zij haar beweerde geëmancipeerde profiel eerder gedurende de procedure nergens expliciet en specifiek aanhaalde als reden waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Iran.

In zoverre verzoekster daarnaast laat uitschijnen dat haar loutere verblijf in Europa zou kunnen volstaan om te besluiten dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou riskeerders te worden geviserd of vervolgd, dient tot slot te worden opgemerkt dat zulks bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. Uit de door verzoekster geciteerde landeninformatie kan immers hoegenaamd niet worden afgeleid dat een louter verblijf in Europa en een terugkeer naar en aanwezigheid op het Iraanse grondgebied zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of tot een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus ten gevolge van een negatieve perceptie bij de Iraanse autoriteiten. Verzoekster toont, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake haar overige, voorgehouden asielmotieven, voorts geheel niet aan dat, waar, door wie, wanneer, om welke reden en in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar dit land zou riskeerders te worden geviserd of vervolgd ingevolge haar loutere verblijf in Europa en een loutere terugkeer naar Iran. Dat verzoekster ook zelf de mening toegedaan is dat een louter verblijf en verzoek om internationale bescherming in Europa en een loutere terugkeer naar Iran in haren hoofde niet kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, blijkt daarbij overigens eveneens duidelijk uit het gegeven dat zij het nodig en opportuun achtte en acht om de hoger ongeloofwaardig bevonden, fictieve asielmotieven op te dissen en hierin te blijven volharden. Eveneens blijkt dit uit het gegeven dat zij dit element eerder gedurende de procedure nergens expliciet en specifiek aanhaalde als reden waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar Iran.

De opmerkingen die verzoeksters advocaat formuleerde bij de notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekster en de overige door verzoekster neergelegde documenten en stukken, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook de stukken en documenten die verzoekster benevens de hoger besproken kopieën en afdrucken van foto's van haar paspoort en foto's inzake haar activiteiten in België neerlegde door middel van een aanvullende nota zijn niet van zulke aard dat zijn afbreuk kunnen doen aan het voorgaande. De stukken die betrekking zouden hebben op het overlijden van verzoeksters moeder worden immers slechts neergelegd in de vorm van afdrucken van foto's. Zowel zulke afdrucken als foto's kunnen eenvoudigweg worden gefabriceerd en gemanipuleerd. Bovendien gaan deze stukken niet vergezeld van een voor eensluidend

verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV. Derhalve is het onmogelijk hun inhoud na te gaan en kan hieruit niets worden afgeleid. Wat betreft de screenshot van een conversatie tussen verzoekster en haar beweerde ex-partner B., dient te worden opgemerkt dat zulke foto van een screenshot ook eenvoudigweg kan worden gefabriceerd of gemanipuleerd. Hoe dan ook kan dergelijke conversatie eenvoudigweg worden gesolliciteerd en geënceneerd en vormt deze op generlei wijze een bewijs voor de waarachtigheid van hetgeen hierin wordt aangegeven. Wat hierin wordt aangegeven, kan op zich overigens niet worden nagegaan nu ook deze conversatie niet voorzien is van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de zin van artikel 8 PR RvV.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.6. De bewering als zou er in de bestreden beslissing niet worden gemotiveerd waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd, mist verder kennelijk feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de voormelde zin. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopen met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de beslissing omtrent het voorgaande niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoekster niet aan dat zij op grond van deze motieven in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de door verzoekster aangehaalde en geciteerde informatie kan, dit in tegenstelling met wat verzoekster tracht te laten uitschijnen in het voorliggende verzoekschrift, verder hoegenaamd niet worden afgeleid dat de situatie in Iran op heden van zulke kritieke en onveilige aard zou zijn dat er zou kunnen worden gesproken van een reëel risico voor de aldaar aanwezige burgers om slachtoffer te worden van willekeurig geweld of van andere, willekeurige mensenrechtenschendingen. Uit deze informatie kan immers slechts worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten eind 2022 en begin 2023 de grove middelen hebben ingezet om de manifestaties die indertijd plaatsvonden in verzoeksters land en regio van herkomst te onderdrukken en dat zij zulks op gewelddadige wijze deden. Dient te worden opgemerkt dat, hoe betreurenswaardig het gewelddadige optreden vanwege de Iraanse autoriteiten jegens de manifestanten ook was of is, het loutere gegeven dat de Iraanse autoriteiten protesten en demonstraties op gewelddadige wijze uit elkaar trachten te drijven en manifestanten viseren, geenszins kan volstaan om te kunnen spreken van een reëel risico op ernstige schade in hoofde van de burgers in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en/of c) van de Vreemdelingenwet. Het geweld dat in dit kader geschiedde of geschiedt is immers niet willekeurig en het gaat geenszins om veralgemeend geweld of veralgemeende mensenrechtenschendingen tegen de gehele Iraanse burgerbevolking. Integendeel zijn het geweld en de mensenrechtenschendingen waarvan sprake in de door verzoekster aangehaalde en geciteerde landeninformatie gericht tegen de manifestanten, hebben deze tot oogmerk de manifestaties uit elkaar te drijven en te verhinderen en blijkt daarbij uit niets dat eenvoudige burgers, die niet deelnemen aan de betreffende protestacties en demonstraties, daarbij op willekeurige wijze zouden worden geviséerd. Derhalve toont verzoekster, die niet politiek actief was of is (administratief dossier, npo 1, p.4; vragenlijst, nr.3.3.), in het geheel niet aan dat zij omwille van de situatie en omstandigheden in Iran in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, a), b) en/of c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op hetgeen voorafgaat, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Verzoekster toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT